

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

12 iulie 2018*

„Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2004/17/CE – Articolul 34 – Furnizare de piese de schimb pentru autobuze și troleibuze – Cerințe tehnice – Produse echivalente – Posibilitate de a face dovada echivalenței după atribuirea contractului”

În cauza C-14/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia), prin decizia din 17 noiembrie 2016, primită de Curte la 11 ianuarie 2017, în procedura

VAR Srl,

Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)

împotriva

Iveco Orecchia SpA,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, domnii C. Vajda și E. Juhász (raportor), doamna K. Jürimäe și domnul C. Lycourgos, judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul R. Schiano, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 6 decembrie 2017,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru VAR Srl, de M. Gorla și de S.-E. Viscio, avocați;
- pentru Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM), de M. Zoppolato și de A. Rho, avocați;
- pentru Iveco Orecchia SpA, de F. Brunetti și de F. Scanzano, avocați;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de C. Colelli și de C. Pluchino, avocați dello Stato;
- pentru Comisia Europeană, de G. Gattinara și de A. Tokár, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: italiana.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 28 februarie 2018,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 34 din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO 2004, L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între VAR Srl și Azienda Trasporti Milanesi SpA (denumită în continuare „ATM”), pe de o parte, și Iveco Orecchia SpA, pe de altă parte, în legătură cu atribuirea unui contract de furnizare de piese de schimb originale sau echivalente pentru autobuze și troleibuze marca IVECO.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentul (42) al Directivei 2004/17 are următorul cuprins:

„Cerințele tehnice întocmite de achizitori ar trebui să permită contractelor de achiziții publice să fie deschise concurenței. În acest scop, ar trebui să existe posibilitatea de a prezenta oferte care reflectă diversitatea de soluții tehnice. Pentru aceasta, ar trebui ca cerințele tehnice să poată fi întocmite ținând seama de performanță și exigențe funcționale, iar, în cazul în care se face trimitere la standardul european sau, în absența acestuia, la standardul național, entitățile contractante ar trebui să ia în considerare oferte bazate pe alte soluții echivalente care satisfac nevoile entităților contractante și sunt echivalente, din punctul de vedere al siguranței. Pentru a demonstra echivalența, ofertanților ar trebui să li se permită folosirea de dovezi sub orice formă. Entitățile contractante ar trebui să fie capabile să ofere o justificare pentru orice decizie conform căreia nu există echivalență. [...]”
- 4 Articolul 10 din această directivă, intitulat „Principii de atribuire a contractelor”, prevede:

„Entitățile contractante tratează operatorii economici în mod egal și fără discriminare și acționează într-o manieră transparentă.”
- 5 Articolul 34 din directiva menționată, intitulat „Cerințe tehnice”, prevede:

„(1) Cerințele tehnice definite la punctul (1) din anexa XXI figurează în documentația contractului, cum ar fi anunțurile de contract, documentele contractului sau alte documente complementare. Ori de câte ori este posibil, aceste cerințe tehnice ar trebui să fie definite astfel încât să ia în considerare criteriile de accesibilitate pentru persoanele cu handicap sau să fie concepute pentru toți utilizatorii.

(2) Cerințele tehnice trebuie să permită accesul egal al ofertanților și să nu aibă efectul de a crea obstacole nejustificate în calea deschiderii către concurență a achizițiilor publice.

(3) Fără a aduce atingere normelor tehnice naționale obligatorii din punct de vedere juridic, în măsura în care sunt compatibile cu legislația [Uniunii], cerințele tehnice trebuie formulate:

- (a) fie făcând trimitere la cerințele tehnice definite la anexa XXI și, în ordinea preferinței, la standardele naționale care transpun standarde europene, autorizații tehnice europene, cerințe tehnice uzuale, standarde internaționale, alte sisteme de referință instituite de către organisme de standardizare europene sau – în lipsa acestora – la standarde naționale, autorizații tehnice naționale sau cerințe tehnice naționale referitoare la concepția, calculul și realizarea lucrărilor și utilizarea produselor. Fiecare trimitere este însoțită de cuvintele «sau echivalent»;
- (b) fie în ceea ce privește performanța cerințelor funcționale; acestea din urmă pot include caracteristici de mediu. Oricum, acești parametri trebuie să fie suficient de preciși pentru a permite ofertanților să determine obiectul contractului și pentru a permite entităților contractante să atribuie contractul;
- (c) fie în privința performanțelor sau a cerințelor funcționale menționate la litera (b), cu trimitere la cerințele menționate la litera (a) ca mijloc de prezumție de conformitate cu astfel de performanțe sau cerințe funcționale;
- (d) fie făcând trimitere la cerințele menționate la litera (a) pentru unele caracteristici și făcând trimitere la cerințele funcționale sau privind performanțele menționate la litera (b) pentru alte caracteristici.

(4) În cazul în care entitățile contractante fac uz de posibilitatea trimiterii la cerințele menționate la alineatul (3) litera (a), acestea nu pot respinge o ofertă pentru motivul că produsele și serviciile oferite nu sunt conforme cu cerințele la care au făcut trimitere, în cazul în care ofertantul dovedește în oferta sa, spre satisfacția entității contractante, prin orice mijloc corespunzător, că soluțiile pe care le propune satisfac, în orice manieră echivalentă, cerințele definite de cerințele tehnice.

Un mijloc corespunzător poate fi considerat un dosar tehnic de la producător sau un raport de încercare de la un organism recunoscut.

(5) În cazul în care entitățile contractante fac uz de posibilitatea prevăzută la alineatul (3) de stabilire de cerințe funcționale sau performanțe, acestea nu pot respinge o ofertă pentru produse, servicii sau lucrări care respectă un standard național care transpune un standard european, o autorizație tehnică europeană, o cerință tehnică uzuală, un standard internațional sau un sistem tehnic de referință elaborat de un organism de standardizare european, în cazul în care aceste cerințe se referă la cerințele funcționale sau performanțele pe care le-au solicitat.

În oferta sa, ofertantul dovedește, spre satisfacția entității contractante și prin toate mijloacele corespunzătoare, că produsele, serviciile sau lucrările, în conformitate cu standardul, satisfac cerințele funcționale sau performanțele entității contractante.

Un mijloc corespunzător poate fi considerat un dosar tehnic de la producător sau un raport de încercare de la un organism recunoscut.

[...]

(7) «Organisme recunoscute», în sensul prezentului articol, înseamnă laboratoare de încercare și calibrare, precum și organisme de certificare și inspecție care respectă standardele europene aplicabile.

Entitățile contractante acceptă certificate de la organisme recunoscute, stabilite în alte state membre.

(8) În cazul în care obiectul contractului nu justifică acest lucru, cerințele tehnice nu trebuie să se refere la o anumită fabricație sau sursă ori la un anumit proces sau la o marcă, [la un] brevet sau la un tip, la o origine sau [la o] producție determinată, fapt care ar putea avea efectul de favorizare sau eliminare a unor întreprinderi sau produse. O astfel de menționare sau referire se permite doar în cazuri excepționale, în cazul în care nu este posibilă o descriere suficient de precisă și inteligibilă a obiectului contractului în temeiul alineatelor (3) și (4); o astfel de referire este însoțită de cuvintele «sau echivalent».

- 6 Articolul 49 din Directiva 2004/17, intitulat „Informații destinate solicitanților de calificare, candidaților și ofertanților”, prevede la alineatul (2) a doua liniuță:

„La cererea părții interesate, entitățile contractante comunică, cât mai curând posibil:

[...]

– oricărui ofertant respins motivele respingerii ofertei sale, inclusiv, în situațiile prevăzute la articolul 34 alineatele (4) și (5), motivele care au stat la baza deciziei lor de neechivalare sau deciziei potrivit căreia lucrările, bunurile sau serviciile nu respectă cerințele funcționale sau de performanță.”

- 7 Articolul 51 din această directivă, intitulat „Dispoziții generale”, prevede la alineatul (3):

„Entitățile contractante verifică dacă ofertele prezentate de către ofertanții selectați sunt conforme cu normele și cerințele aplicabile ofertelor și atribuie contractul pe baza criteriilor prevăzute la articolele 55 și 57.”

Dreptul italian

- 8 Potrivit articolului 68 din decreto legislativo n. 163 – Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE (Decretul legislativ nr. 163 de adoptare a Codului privind contractele de achiziții publice de lucrări, de servicii și de bunuri, de transpunere a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE) din 12 aprilie 2006 (GURI nr. 100 din 2 mai 2006), în versiunea în vigoare la data faptelor din cauza principală (denumit în continuare „Decretul legislativ nr. 163/2006”):

„1. Cerințele tehnice definite la punctul 1 din anexa VIII figurează în documentația contractului, cum ar fi anunțurile de contract, caietul de sarcini sau alte documente complementare. Ori de câte ori este posibil, aceste cerințe tehnice trebuie să fie definite astfel încât să ia în considerare criteriile de accesibilitate pentru persoanele cu handicap, conceperea pentru toți utilizatorii, precum și protecția mediului.

2. Cerințele tehnice trebuie să permită accesul egal al ofertanților și să nu aibă efectul de a crea obstacole nejustificate în calea deschiderii către concurență a achizițiilor publice.

3. Fără a aduce atingere normelor tehnice naționale obligatorii din punct de vedere juridic, în măsura în care sunt compatibile cu legislația comunitară, cerințele tehnice trebuie formulate:

- a) fie făcând trimitere la cerințele tehnice definite în anexa VIII și, în ordinea preferinței, la standardele naționale care transpun standarde europene, la autorizațiile tehnice europene, la cerințele tehnice uzuale, la standardele internaționale, la alte sisteme de referință instituite de organisme de standardizare europene sau – în lipsa acestora – la standardele naționale, la

autorizațiile tehnice naționale sau la cerințele tehnice naționale referitoare la concepția, la calculul și la realizarea lucrărilor și la utilizarea produselor. Fiecare trimitere este însoțită de mențiunea «sau echivalent»;

[...]

4. În cazul în care entitățile contractante fac uz de posibilitatea trimiterii la cerințele menționate la alineatul 3 litera a), acestea nu pot respinge o ofertă pentru motivul că produsele și serviciile oferite nu sunt conforme cu cerințele la care au făcut trimitere, în cazul în care ofertantul dovedește în oferta sa, spre satisfacția entității contractante, prin orice mijloc corespunzător, că soluțiile pe care le propune satisfac, în orice manieră echivalentă, cerințele definite de specificațiile tehnice.

5. Un mijloc corespunzător poate fi considerat un dosar tehnic de la producător sau un raport de încercare de la un organism recunoscut.

6. Operatorul economic care propune soluții echivalente pentru cerințele definite în specificațiile tehnice indică acest lucru printr-o declarație separată pe care o anexează la ofertă.

[...]

13. Cu excepția cazului în care sunt justificate de obiectul contractului, cerințele tehnice nu pot să se refere la o anumită fabricație sau sursă ori la un anumit proces sau la o marcă, la un brevet sau la un tip, la o origine sau la o producție determinată, fapt care ar putea avea efectul de favorizare sau de eliminare a unor întreprinderi sau produse. Această mențiune sau referire este permisă, cu titlu excepțional, în cazul în care nu este posibilă o descriere suficient de precisă și de inteligibilă a obiectului contractului în temeiul alineatelor 3 și 4 și cu condiția ca aceasta să fie însoțită de cuvintele «sau echivalent».

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 9 Printr-un anunț de participare publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 25 februarie 2015, ATM a inițiat o procedură de cerere de ofertă deschisă pentru atribuirea unui contract având ca obiect „furnizarea de piese de schimb originale și/sau de echipament original și/sau echivalente pentru autobuze și troleibuze IVECO”.
- 10 Valoarea contractului era estimată la 3 350 000 de euro, fără taxa pe valoarea adăugată (TVA). Ofertele trebuiau să fie apreciate în raport cu criteriul prețului celui mai scăzut, cu posibilitatea reluării procedurii concurențiale după primele oferte, baza reluării procedurii concurențiale fiind cea mai bună ofertă prezentată.
- 11 Piesele de schimb care trebuiau furnizate erau indicate într-o listă întocmită de ATM. Această listă făcea trimitere în mod expres la piese purtând o marcă specifică (FIAT/IVECO). Numărul diferitor piese de schimb care trebuiau să fie propuse în ofertă era de aproximativ 2 200.
- 12 Potrivit indicațiilor care figurau în documentele contractului, erau considerate „piese de schimb originale” piesele fabricate de producătorul vehiculului, dar și de furnizorii producătorului care puteau certifica faptul că acestea au fost fabricate în conformitate cu cerințele și cu standardele de producție definite de producătorul vehiculului. „Piese de schimb echivalente” erau definite drept piesele fabricate de orice întreprindere care atesta că calitatea pieselor de schimb corespundea calității componentelor utilizate pentru asamblarea vehiculului și celei a pieselor de schimb furnizate de producătorul vehiculului.

- 13 În ceea ce privește condițiile ofertei, documentele contractului prevedeau că ofertantul desemna prin sigla „EQ” fiecare produs oferit drept „echivalent” cu piesa de schimb IVECO.
- 14 În caietul de sarcini se preciza de asemenea că, în caz de atribuire, furnizarea de piese echivalente nu era acceptată de ATM decât dacă aceste piese făceau obiectul omologărilor sau al certificatelor de echivalență cu originalele produselor oferite.
- 15 La procedură au participat două întreprinderi, Iveco Orecchia, care, în calitatea sa de concesionar exclusiv al grupului producător al pieselor de schimb în cauză pentru nord-vestul Italiei, este în măsură să ofere piese originale, și VAR. La finalul procedurii de cerere de ofertă, VAR s-a clasat pe primul loc.
- 16 Iveco Orecchia a formulat o acțiune prin care solicita anularea deciziei de atribuire a contractului către VAR la Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Tribunalul Administrativ Regional din Lombardia, Italia), care a admis-o. Astfel, acest tribunal a anulat decizia respectivă pentru motivul, printre altele, că VAR nu făcuse dovada echivalenței produselor pe care le propunea în raport cu piesele originale nici la momentul depunerii ofertei, nici în cursul procedurii de atribuire a contractului. VAR, susținută de ATM, a atacat cu apel această hotărâre la Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia). ATM, susținută de VAR, a formulat de asemenea apel împotriva hotărârii menționate în fața acestei instanțe, care a conexat aceste apeluri.
- 17 Consiglio di Stato (Consiliul de Stat) subliniază că nici modul de redactare a reglementării specifice privind procedura de cerere de ofertă, nici cel al articolului 68 alineatul 13 din Decretul legislativ nr. 163/2006 nu prevăd că dovada echivalenței produsului cu originalul trebuie făcută de ofertant la momentul cererii de ofertă. În această privință, articolul 68 alineatul 13 din Decretul legislativ nr. 163/2006, care ar constitui transpunerea în dreptul intern a articolului 34 alineatul (8) din Directiva 2004/17, s-ar distinge de cazul în care autoritatea contractantă definește produsele care fac obiectul contractului conform articolului 68 alineatul 3 din același decret legislativ, și anume de cazul în care ofertantul are obligația să demonstreze în stadiul cererii de ofertă că soluțiile pe care le propune îndeplinesc în mod echivalent cerințele definite prin specificațiile tehnice. În plus, această instanță precizează că trebuie de asemenea să fie luate în considerare cerințele tehnice care figurează în documentele contractului potrivit cărora, în cazul produselor echivalente, echivalența trebuia să fie atestată printr-un certificat adecvat al producătorului, care trebuia să fie prezentat autorității contractante „la prima livrare a unei piese de schimb echivalente”. Cu toate acestea, o interpretare sistematică a articolului 34 alineatul (8) din Directiva 2004/17 ar putea impune ca dovada echivalenței să fie făcută încă de la depunerea unei oferte.
- 18 În aceste condiții, Consiglio di Stato (Consiliul de Stat) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Cu titlu principal: articolul 34 alineatul (8) din Directiva 2004/17 trebuie interpretat în sensul că impune ca dovada echivalenței cu produsele originale a produselor care trebuie furnizate să fie făcută chiar în cadrul ofertei?
- 2) În subsidiar, în cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, prin ce modalități trebuie asigurată respectarea principiilor egalității de tratament și imparțialității, concurenței depline și bunei administrări, precum și respectarea drepturilor la apărare și la contradictorialitate ale celorlalți ofertanți?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 19 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere urmărește să afle dacă articolul 34 alineatul (8) din Directiva 2004/17 trebuie interpretat în sensul că, atunci când cerințele tehnice care figurează în documentele contractului se referă la o marcă, la o origine sau la o producție determinată, entitatea contractantă trebuie să impună ca ofertantul, chiar în cadrul ofertei sale, să facă dovada echivalenței produselor pe care le propune în raport cu cele definite în cerințele tehnice menționate.
- 20 Conform articolului 34 alineatul (2) din Directiva 2004/17, cerințele tehnice trebuie să permită accesul egal al ofertanților și să nu aibă efectul de a crea obstacole nejustificate în calea deschiderii către concurență a achizițiilor publice.
- 21 În lumina acestui obiectiv, articolul 34 alineatul (8) din Directiva 2004/17 dispune că cerințele tehnice nu trebuie să se refere la o anumită fabricație sau sursă ori la un anumit proces sau la o marcă, la un brevet sau la un tip, la o origine sau la o producție determinată, fapt care ar putea avea efectul de favorizare sau de eliminare a unor întreprinderi sau produse, cu excepția cazului în care obiectul contractului justifică acest lucru. O astfel de menționare sau referire se permite doar în situații excepționale, în cazul în care nu este posibilă o descriere suficient de precisă și de inteligibilă a obiectului contractului în temeiul alineatelor (3) și (4) ale acestui articol. O astfel de referire este însoțită de mențiunea „sau echivalent”.
- 22 Această dispoziție nu indică nici la ce moment, nici prin ce mijloace trebuie dovedit caracterul „echivalent” al unui produs propus de un ofertant.
- 23 În această privință, reiese în mod expres din articolul 34 alineatele (3)-(5) din Directiva 2004/17 că ofertantul, în cazul în care cerințele tehnice sunt determinate făcând trimitere la anumite standarde sau în ceea ce privește performanțele sau cerințele funcționale sau prin combinația acestora, trebuie să dovedească în oferta sa că aceasta îndeplinește cerințele din documentele contractului. Rezultă de aici, de asemenea, că dovada poate fi făcută prin „orice mijloc corespunzător” și, în această privință, „[u]n mijloc corespunzător poate fi considerat un dosar tehnic de la producător sau un raport de încercare de la un organism recunoscut”.
- 24 Astfel, reiese din alineatele (3)-(5) ale articolului 34 din Directiva 2004/17 că acestea definesc norme generale privind formularea specificațiilor tehnice, mijloacele prin care ofertantul poate dovedi că oferta sa îndeplinește cerințele care figurează în aceste specificații și momentul la care trebuie prezentate aceste dovezi.
- 25 În raport cu aceste norme generale, alineatul (8) al articolului 34 menționat prevede norme specifice care reglementează condițiile în care este autorizat un mod particular de definire a conținutului cerințelor tehnice, în special menționarea unei fabricații sau a unei surse determinate sau a unui anumit proces, sau referirea la o marcă, la un brevet sau la un tip, la o origine sau la o producție determinată.
- 26 Excepția pe care o instituie, care prin natura sa trebuie interpretată în mod strict, nu vizează nici momentul la care ofertantul trebuie să dovedească faptul că oferta sa îndeplinește cerințele care figurează în specificațiile tehnice, nici mijloacele de probă aflate la dispoziția acestuia. Aceste elemente rămân, așadar, supuse normelor generale cuprinse în alineatele (3)-(5) ale articolului 34 din Directiva 2004/17.

- 27 În consecință, atunci când entitatea contractantă utilizează posibilitatea pe care i-o conferă articolul 34 alineatul (8) a doua teză din directiva menționată, aceasta trebuie să impună ofertantului care dorește să se prevaleze de posibilitatea de a propune produse echivalente cu cele definite prin referire la o marcă, la o origine sau la o producție determinată să facă dovada, chiar în cadrul ofertei sale, echivalenței produselor în cauză.
- 28 Această interpretare este confirmată de mai multe dispoziții ale Directivei 2004/17 și de principiile care o guvernează.
- 29 Mai întâi, principiul egalității de tratament și obligația de transparență care sunt consacrate la articolul 10 din această directivă impun în special ca ofertanții să se afle pe o poziție de egalitate atât în momentul în care își pregătesc ofertele, cât și în momentul în care acestea sunt evaluate de autoritatea contractantă și constituie temeiul normelor Uniunii privind procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice (Hotărârea din 24 mai 2016, MT Højgaard și Züblin, C-396/14, EU:C:2016:347, punctul 37).
- 30 Or, dacă, în cadrul unei proceduri în care cerințele tehnice au fost definite potrivit modului particular și excepțional prevăzut la alineatul (8) al articolului 34 din Directiva 2004/17, un ofertant ar fi autorizat să dovedească echivalența produselor sale după depunerea ofertei sale, ofertele prezentate de toți ofertanții nu ar fi supuse aceluiași condiții la momentul evaluării lor.
- 31 Articolul 51 alineatul (3) din Directiva 2004/17 prevede că entitățile contractante verifică dacă ofertele prezentate de ofertanții selectați sunt conforme cu normele și cu cerințele aplicabile ofertelor. De asemenea, reiese din articolul 49 alineatul (2) a doua liniuță și din considerentul (42) al acestei directive că autoritățile contractante ar trebui să fie capabile să ofere o justificare pentru orice decizie conform căreia nu există echivalență.
- 32 Or, o asemenea verificare, precum și adoptarea eventuală a unei decizii conform căreia nu există echivalență nu pot avea loc decât după deschiderea ofertelor, în etapa evaluării acestora de către entitatea contractantă, și necesită ca această entitate să dispună de elemente de probă care să îi permită să aprecieze dacă și în ce măsură ofertele prezentate îndeplinesc cerințele care figurează în specificațiile tehnice, în caz contrar existând riscul de încălcare a principiului egalității de tratament și de neregularitate în derularea procedurii de atribuire.
- 33 În ceea ce privește mijloacele prin care ofertanții pot dovedi echivalența soluțiilor pe care le propun, dispozițiile alineatelor (4) și (5) ale articolului 34 din Directiva 2004/17 sunt aplicabile și în procedurile în care a fost adoptat modul particular de formulare a cerințelor tehnice, prevăzut la alineatul (8) din articolul menționat, ceea ce înseamnă că utilizarea oricărui mijloc corespunzător este autorizată.
- 34 Rezultă de aici că, deși entitatea contractantă nu poate autoriza ofertanții să dovedească echivalența soluțiilor pe care le propun după depunerea ofertelor lor, această entitate dispune de o putere de apreciere în ceea ce privește determinarea mijloacelor care pot fi utilizate de ofertanți pentru a dovedi această echivalență în ofertele lor. Această putere trebuie totuși să fie exercitată astfel încât mijloacele de probă admise de entitatea contractantă să permită în mod efectiv respectivei entități să efectueze o evaluare utilă a ofertelor care i-au fost prezentate și să nu depășească ceea ce este necesar pentru a face acest lucru, evitând ca aceste mijloace de probă să creeze obstacole nejustificate în calea deschiderii către concurență a achizițiilor publice, cu încălcarea articolului 34 alineatul (2) din Directiva 2004/17.
- 35 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 34 alineatul (8) din Directiva 2004/17 trebuie interpretat în sensul că, atunci când cerințele tehnice care figurează în documentele contractului se referă la o marcă, la o origine sau la o producție

determinată, entitatea contractantă trebuie să impună ca ofertantul, chiar în cadrul ofertei sale, să facă dovada echivalenței produselor pe care le propune în raport cu cele definite în cerințele tehnice menționate.

Cu privire la a doua întrebare

- 36 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la a doua întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 37 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 34 alineatul (8) din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale trebuie interpretat în sensul că, atunci când cerințele tehnice care figurează în documentele contractului se referă la o marcă, la o origine sau la o producție determinată, entitatea contractantă trebuie să impună ca ofertantul, chiar în cadrul ofertei sale, să facă dovada echivalenței produselor pe care le propune în raport cu cele definite în cerințele tehnice menționate.

Semnături